

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1389/2025
20.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе из члана 355. став 3. у вези става 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Васића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Врању Кв 114/25 од 28.08.2025. године, исправљеног решењем тог суда Кв 114/25 од 03.11.2025. године, и Апелационог суда у Нишу Кж2 603/25 од 24.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Васића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Врању Кв 114/25 од 28.08.2025. године, исправљеног решењем тог суда Кв 114/25 од 03.11.2025. године, и Апелационог суда у Нишу Кж2 603/25 од 24.09.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању Кв 114/25 од 28.08.2025. године, исправљеног решењем Кв 114/25 од 03.11.2025. године, у ставу првом, од окривљеног АА одузето је јемство у износу од 15.000 евра, односно у динарској противвредности на дан положеног јемства у износу од 1.845.550,00 динара, који износ је положен у депозит суда као гаранција да ће се окривљени одазивати позивима суда и неће побећи, а који је прихваћен као јемство решењем судије за претходни поступак Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан Кпп 47/16 од 14.11.2016. године, у корист буџета Републике Србије. Истим решењем, у ставу другом, одбијен је као неоснован захтев ББ, поднет преко пуномоћника, адвоката Младена Васића, за повраћај новчаног износа на име предатог јемства у износу од 15.000 евра, који износ је прихваћен као јемство решењем судије за претходни поступак Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан Кпп 47/16 од 14.11.2016. године.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 603/25 од 24.09.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Вишег суда у Врању Кв 114/25 од 28.08.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Младен Васић, „због повреде закона из члана 206. став 1. КЗ“, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Васића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Поднетим захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адвокат Младен Васић, указује на повреду закона члан 206. став 1. ЗКП, коју у захтеву погрешно означава као повреду закона из члана 206. став 1. КЗ, и са тим у вези истиче да окривљени није прекршио обећање да се неће крити или без одобрења напустити место боравишта, али да су нижестепени судови, упркос томе, стали на становиште да је сама чињеница да је био недоступан државним органима и да није ступио на издржавање казне затвора, иако је живео на пријављеној адреси у ..., у Републици Бугарској, довољан разлог за одузимање јемства. Чињеница скривања или напуштања места боравишта без одобрења, према наводима захтева, не може се претпостављати, па самим тим суд не може претпоставити да је окривљени избегао извршење казне затвора, уколико окривљеном није упутио позив да се јави на издржавање казне затвора.

Према налажењу Врховног суда, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног АА, поред указивања на повреду закона из члана 206. став 1. ЗКП, оспоравањем чињеничних закључака нижестепених судова на основу којих је донета одлука о одузимању јемства, указује и на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Међутим, како повреде закона из члана 206. став 1. ЗКП и члана 440. ЗКП, не представљају законом дозвољене због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Васића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић